

חוק עידוד התעשייה (מסים) (תיקון מס' 3), תשל"ד-1974*

1. במקום סעיפים 6 ו-7 לחוק עידוד התעשייה (מסים), תשכ"ט-1969¹ (להלן - החוק העיקרי), יבוא:

החלפת סעיפים
7 ו-6

6. חברה תעשייתית שרכשה נכס עסקי ביום ל' באב תשל"א (21 באוגוסט 1971) (להלן - יום הפיחות השני) או לפניו, תהיה זכאית בשל אותו נכס, החל משנת המס 1968, נוסף לפחת המגיע לה לפי סעיף 21 לפקודה או סעיף 2 לחוק זה, לפי הענין (להלן - הפחת הרגיל), לניכוי כמפורט בסעיפים 7, 8 ו-10, והכל בכפוף להוראות סעיף 15(א).

"זכות לניכוי
נוסף

7. נרכש נכס עסקי על ידי החברה או מטעמה בדולרים של ארצות הברית של אמריקה (להלן - דולרים), ייקבע הניכוי הנוסף כדלקמן:

ניכוי נוסף אם
הנכס נרכש
בדולרים

(1) לגבי שנות המס 1968 עד 1971, בשל נכסים שנרכשו לפני יום ט"ז בחשון תשכ"ח (19 בנובמבר 1967) (להלן - יום הפיחות הראשון), יהיה הניכוי הנוסף הסכום שבו עודף הפחת שהיתה זכאית לנכות - כעד אותו נכס באותה שנה, אילו נקבע המחיר המקורי של הנכס בלירות - לפי שער החליפין של 3.5 לירות לכל דולר ממחיר הרכישה, על הפחת הרגיל שהיא היתה זכאית לנכותו לפי שער החליפין של 3 לירות לכל דולר ממחיר הרכישה;

(2) לגבי שנת המס 1972 ואילך יהיה הניכוי הנוסף הסכום שבו עודף הפחת שהיתה זכאית לנכות - כעד אותו נכס באותה שנה, אילו נקבע המחיר המקורי של הנכס בלירות - לפי שער החליפין של 4.20 לירות לכל דולר ממחיר הרכישה, על הפחת הרגיל.

2. בסעיף 8 לחוק העיקרי, במקום "ביום כ"ח בחשון תשכ"ח (1 בדצמבר 1967)" יבוא:

תיקון סעיף 8

"(1) לענין הניכוי לפי סעיף (1)7 - ביום כ"ח בחשון תשכ"ח (1 בדצמבר 1967);

(2) לענין הניכוי לפי סעיף (2)7 - ביום ל' באב תשל"א (21 באוגוסט 1971)."

3. אחרי סעיף 8 לחוק העיקרי יבוא:

הוספת סעיף 8א

8א. חברה הזכאית לניכוי נוסף על פי סעיפים (2)7 או (2)8 לא תהא זכאית בשל אותו נכס לניכוי על פי חוק מס הכנסה (תוספת פחת על נכסים עסקיים), תשי"ח-1958², וחוק מס הכנסה (תוספת פחת על נכסים עסקיים), תשכ"ד-1964³.

"מניעת ניכוי
כפל

4. בסעיף 10 לחוק העיקרי -

תיקון סעיף 10

(1) בפסקה (1), במקום "25% מסכום הפחת שהיא היתה זכאית לו באותה שנה לפי סעיף 21 לפקודה" יבוא "25% מסכום הפחת הרגיל שהיא היתה זכאית לו

* נתקבל בכנסת ביום כ"ט באייר תשל"ד (21 במאי 1974); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 1084, תשל"ג, עמ' 440.

1 ס"ח תשכ"ט, עמ' 232; תשל"ג, עמ' 152; תשל"ד, עמ' 68.

2 ס"ח תשי"ח, עמ' 188; תשי"ט, עמ' 194.

3 ס"ח תשכ"ד, עמ' 84.

בשנות המס 1968 עד 1971 ו-45% מסכום הפחת הרגיל שהיא זכאית לו משנת המס 1972 ואילך”;

(2) בפסקה (2), במקום “10% מסכום הפחת הרגיל שהיא היתה זכאית לו באותה שנה, לפי סעיף 21 לפקודה” יבוא “10% מסכום הפחת הרגיל שהיא היתה זכאית לו בשנות המס 1968 עד 1971 ו-30% מסכום הפחת הרגיל שהיא זכאית לו משנת המס 1972 ואילך”;

(3) אחרי פסקה (2) יבוא:

“(3) נרכש הנכס בתקופה שבין י”א בניסן תשכ”ו (1) באפריל (1966) לבין כ”ג באדר ב’ תשל”ל (31 במרס 1970) – יהיה הניכוי הנוסף משנת המס 1972 ואילך 10% מסכום הפחת הרגיל שהיא זכאית לו.”

תיקון סעיף 13

5. בסעיף 13 לחוק העיקרי –

(1) הגדרת “היום הקובע” – בטלה;

(2) בהגדרת “הלוואה” –

(א) במקום פסקה (1) יבוא:

“(1) נתקבלה ביום הפיחות השני או לפניו;

(ב) בפסקה (3), אחרי פסקת משנה (ג) יבוא:

“(ד) מוסד כספי כמשמעותו בחוק בנק ישראל,

תשי”ד–1954”;

(3) בהגדרת “הפרשי הצמדה” –

(א) במקום פסקה (1) יבוא:

“(1) סכום שנוסף לקרן הלוואה צמודה למטבע-חוץ עקב שינויים שחלו בשער החליפין של אותו מטבע ביום הפיחות השני או לפניו;

(ב) בפסקה (2), במקום הסיפה המתחילה במלים “שבין היום הקובע” יבוא “שבין יום הפיחות השני לבין יום ח’ בניסן תשל”ד (31 במרס 1974) ולגבי הלוואה שנתקבלה ביום הפיחות הראשון או לפניו – גם סכום שנוסף בתקופה שבין יום הפיחות הראשון לבין יום כ”ג באדר ב’ תשל”ל (31 במרס 1970)”;

(ג) בפסקה (3), במקום “בתקופה האמורה בפסקה (2), ואותו סכום נפרע לאחר היום הקובע” יבוא “בתקופות האמורות בפסקה (2)”.

תיקון סעיף 14

6. (א) סעיף 14 לחוק העיקרי יסומן “(א)” ובו במקום “היום הקובע” יבוא “יום הפיחות הראשון”, ובסופו יבוא “הפרשי הצמדה ששולמו בתקופה שבין יום הפיחות השני לבין יום ט”ז בניסן תשל”ב (31 במרס 1972) ייראו כאילו שולמו בשנת המס 1972”.

(ב) אחרי סעיף קטן (א) האמור יבוא:

“(ב) חברה הזכאית לניכוי הפרשי הצמדה על פי סעיף קטן (א) עקב שינויים שחלו בשער החליפין של המטבע, לא תהא זכאית, בשל שינויים כאמור, לניכוי על פי חוק מס הכנסה (ניכוי הפרשי הצמדה), תשכ”ד–1964.”

4 ס”ח תשכ”ד, עמ’ 82.

7. בסעיף 15(ב) לחוק העיקרי, במקום "ביום הקובע היה לה נכס עסקי שעליו היתה זכאית אותה שעה לניכוי פחת וההלוואה" יבוא "ההלוואה".

8. (א) ההוראה שבסעיף 14 לחוק העיקרי כפי שתוקן בחוק זה, שלפיה יראו הפרשי ההצמדה ששולמו בין יום הפיחות השני לבין יום ט"ז בניסן תשל"ב (31 במרס 1972) כאילו שולמו בשנת המס 1972, לא תחול על הפרשי הצמדה שהיו מותרים בניכוי על פי החוק העיקרי לפני תחילתו של חוק זה.

(ב) הפרשי הצמדה ששולמו בין יום הפיחות הראשון לבין יום הפיחות השני עקב שינויים שחלו בשער החליפין של המטבע בתקופה האמורה — לא יותרו בניכוי.

(ג) אין בהוראות סעיפים 7(2) ו-14 לחוק העיקרי כפי שתוקנו בחוק זה כדי להחזיר זכות לניכוי נוסף או לניכוי הפרשי הצמדה, לפי הענין, לחברה תעשייתית שויתרה עליה בבחירתה על פי סעיף 3(א) לחוק מס הכנסה (ניכוי הפרשי הצמדה), תשכ"ד—1964.

9. תחילתו של סעיף 5(2)(ב) היא מיום תחילתו של החוק העיקרי.

פנחס ספיר
שר האוצר

גולדה מאיר
ראש הממשלה

אפרים קציר
נשיא המדינה

תיקוני טעויות *

א. לפי סעיף 10א(ב) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948

בסעיף 2 לחוק לתיקון פקודת מס הכנסה (מס' 19), תשל"ג—1973, בסעיף 35א(א) החדש, בשורה השלישית, המלה "ממס" — תימחק.

* נתקבל בכנסת ביום ד' בניסן תשל"ד (27 במרס 1974).
1 ס"ח תשל"ג, עמ' 238.

בסעיף 2 לחוק עבודת נשים (תיקון מס' 4), תשל"ג—1973, בפסקה (1) החדשה לסעיף 6(ב) לחוק העיקרי, במקום "ליותר" יבוא "ביותר".

* נתקבל בכנסת ביום י"א בניסן תשל"ד (3 באפריל 1974).
1 ס"ח תשל"ג, עמ' 260.

1. בסעיף 1(7) לחוק זכות מטפחים, תשל"ג—1973 (להלן — החוק), הפסיק אחרי "לישראל" — יימחק.

2. בסעיף 29(ד) לחוק, במקום "וארבע" יבוא "וארבעה".

3. בסעיף 50(ב) לחוק, במקום "הועדה" יבוא "הודעה".

4. בסעיף 101א(א) לחוק, המלים "בזן כאמור" — יימחקו.

* נתקבל בכנסת ביום י"א בניסן תשל"ד (3 באפריל 1974).
1 ס"ח תשל"ג, עמ' 272.